

Nieuwsbrief

Wouter & Marlies Nagel | nummer 19 | maart 2022

Lieve familie, vrienden en bekenden,

Batsirai

Als er in Nederland een storm langs komt, krijgen we hier in Madagaskar een orkaan te verwerken. Terwijl ik dit schrijf komt nummer 5 deze kant op. Van januari tot maart is het hier orkaanseizoen. Wellicht heeft u iets gehoord of gelezen van Batsirai. Deze orkaan richtte een hoop verwoesting aan. Wouter vloog meerdere dagen langs de oostkust van Madagaskar ter inventarisatie voor noodhulp. Een aantal plekken hadden te maken met grote overstromingen door de extreme regenval. Één van de steden was ernstig beschadigd door windstoten die boven de 250(!)km per uur uitkwamen. De hoofdstad Tana, waar we wonen, ligt ver uit de kust waardoor de wind hier niet meer zo sterk is wanneer een orkaan aankomt. Maar het zorgt wel voor veel regen. Te veel om te verwerken. Hierdoor raakte na de eerste tropische storm van het seizoen de belangrijkste weg van het land enkele dagen geblokkeerd en ontstonden er brandstoftekorten. Hier thuis hadden we veel stroomuitval en de waterdruk was minimaal, waardoor we maar weinig water kregen. Dan pas merk je hoe gemakkelijk we omgaan met het verbruiken van water! Gelukkig vinden Tamar en Mirthe het helemaal niet erg om in een teiltje met een klein laagje water te badderen. En Wouter heeft letterlijk een regendouche uitgete probeerd toen het even hard stortte buiten; brrr, wat is het water uit de hemel koud!

Zuid-Madagaskar

Als ik in Ampanihy land, verbaas ik me over de vele cactussen langs de airstrip. Als ik uitstap komt de hitte me tegemoet. Ik moet denken aan Zuid-Soedan, waar het ook zo warm kon zijn. In het zuiden van Madagaskar is het kurkdroog. Een hongersnood is gaande. Twee uur

geleden, toen ik opsteeg in Tana, was het landschap nog groen en nat, hier is het dor en droog. De afstand is vergelijkbaar tussen Rotterdam en Lyon. Wat een verschil! Naast wat hulpverleners pik ik hier een filmteam op van EO Metterdaad die een aantal projecten heeft gefilmd in het zuiden. In maart komt dit op tv in Nederland.

Ziek

Ook hier was het raak. Met kerst kreeg Marlies corona en Wouter was in februari aan de beurt. Gelukkig hadden we beiden milde klachten. Ook Tamar werd ziek en had een aantal dagen hoge koorts. We beseften ons toen weer dat het missen van goede zorg om je heen één van de grootste uitdagingen is van het wonen en werken in een ontwikkelingsland. Gelukkig knapte ook Tamar na een aantal dagen weer op. Wat waren we dankbaar om weer een vrolijk meisje rond te hebben rennen!

Medevac

In vergelijking met Zuid-Soedan voeren we hier in Madagaskar relatief veel medische evacuaties uit. Het is dankbaar werk om mensen, die soms dagen met de auto zouden moeten reizen, in enkele uren naar Tana te vliegen. Een man die tussen een tractor en een aanhanger heeft vastgezet vlieg ik naar Tana. Een halfuur na aankomst krijg ik een telefoontje; het is de organisator van de vlucht. Hij rijdt de patiënt naar het ziekenhuis. Ik verwacht een update over de toestand van de patiënt, maar ik krijg te horen dat hij onderweg van het vliegveld naar het ziekenhuis is overleden... Dat had ik niet verwacht! Ik denk gelijk terug aan mijn vlucht en vraag me af of ik goed gehandeld heb. Heb ik te hoog gevlogen? Had hij genoeg zuurstof? Waren we te laat en hadden we nog eerder moeten vertrekken deze ochtend? Het was mijn eerste ervaring met een patiënt die kort na een vlucht overlijdt.

MIRTHE EN THAMAR

Mirthe is ondertussen ruim 3,5 jaar oud en wordt al een hele dame. Een van haar favoriete uitjes is paardrijden! Daar kan ze geen genoeg van krijgen. Thamar is met haar anderhalf jaar een echte kwebbelaar. Ze kopieert graag haar grote zus en Pip (de hond) is haar beste vriend.

Drie maaltijden per dag

Cleo komt de spreekkamer binnen. Ik kijk in haar dossier en zie dat ik zes weken geleden met haar gesproken heb over haar ondergewicht. Ze is 17 jaar en oogt erg mager, ze weegt nog geen 40 kg. Ik heb haar geprobeerd uit te leggen dat het voor haar en haar baby extra belangrijk is om gezond te eten; niet alleen maar rijst, maar ook groente, fruit en waar mogelijk wat vlees. Ze keek weg en knikte. Ik vroeg voorzichtig of ze voldoende geld had om wat meer te kunnen eten, waarbij ze voorzichtig op keek en zei dat ze dacht dat het wel zou lukken. Nu ik haar op de onderzoeksbank zie liggen, knijpt mijn hart samen. Het lijkt er niet op dat ze extra heeft kunnen eten en haar buik oogt zo klein voor de zwangerschapsduur! Ik stuur haar door naar de echokamer en de uitslag van de echo bevestigt mijn vermoeden:

haar kindje heeft een groeiachterstand. Ik leg haar aan het CTG, en voel haar baarmoeder samentrekken. "Marari ve ianoa?" vraag ik, "Voel je pijn?" Ze schudt haar hoofd. Het hartje van de baby klopt luid, gelukkig. Maar haar baarmoeder blijft samentrekken. Na een aantal aanvullende onderzoeken lijkt het er toch op dat een te vroege bevalling op handen is. Mijn collega neemt haar mee naar een van de bedden en laat haar een familielid bellen. Voorlopig blijft ze hier. We starten medicijnen om de baarmoeder te laten ontspannen en de longetjes van de baby sneller voor te bereiden. In de tussentijd krijgt ze drie volledige maaltijden per dag en hopen we dat de rust, voeding en medicatie er voor zorgen dat dit kindje nog wat kan groeien en aansterken voordat het de wijde wereld in komt. Dankbaar dat we deze zorg hier in de kliniek kunnen bieden.

Verlof

In mei hopen we voor twee maanden naar Nederland te komen voor ons verlof en het verlengen van Wouters brevetten. We kijken er erg naar uit om u en jullie na lange tijd weer te kunnen ontmoeten!

Een hartelijke groet, Wouter, Marlies, Mirthe & Thamar.

Van de ThuisFrontCommissie

We willen God danken:

- dat Wouter en Marlies en de kinderen veilig zijn geweest tijdens de orkanen;
- dat het als gezin goed met hen gaat;
- dat zij zoveel mogen betekenen voor de inwoners van Madagaskar.

Wilt u meebidden:

- voor Madagaskar dat te kampen heeft met de gevolgen van wateroverlast en droogte;
- dat de geplande reis naar Nederland voor verlof voorspoedig mag verlopen;
- dat er voldoende nieuwe supporters gevonden worden om het werk van Wouter en Marlies ook in de komende jaren mogelijk te maken.

Supporters

Om het werk van Wouter en Marlies in Madagaskar mogelijk te blijven maken, willen we u vragen om extra support. De financiële steun die momenteel binnenkomt, is helaas niet toereikend genoeg om de komende jaren hun werk voort te zetten. Wilt u kijken of er ruimte is om uw bijdrage te verhogen? Of kunt u hen steunen met een eenmalige extra gift? Kunt u misschien ook anderen enthousiast maken om Wouter en Marlies te gaan steunen?

Social media

Weet u dat u Wouter en Marlies ook kan volgen via Instagram of Facebook? www.instagram.com/mafipilot of www.facebook.com/mafipilot.

Meer info

Peter Wijnhorst, voorzitter@vliegmissie.nl

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie Nagel.

De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Wouter & Marlies als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl/nagel Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Nagel gaat.